ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ **ເລກທີ 02/ ສພຊ**

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 8 ເມສາ 2000

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍ ການຈະລາຈອນ ທາງບົກ

ໝວດທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ໜ້າທີ່ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການຈະລາຈອນທາງບົກ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຈະລາຈອນທາງບົກ ມີໜ້າທີ່ກຳນົດຫລັກການ, ລະບຽບການ ແລະມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ, ການຄຸ້ມຄອງການຈະລາຈອນ ທາງບົກ ເພື່ອອຳນວຍຄວບຄຸມການເຄື່ອນໄຫວໄປ-ມາຂອງຄົນ ແລະການນຳໃຊ້ຍານພາຫະນະ ຊະນິດຕ່າງໆ ຕາມເສັ້ນທາງ ຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງທາງບົກໃຫ້ມີຄວາມສະດວກ, ມີຄວາມປອດໄພ ແລະມີຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ, ບູລະນະເສັ້ນທາງ, ສິ່ງແວດລ້ອມຂອງສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແລະ ໃນການຕິດຕໍ່ກັບສາກົນ.

ມາດຕາ 2. ນິຍາມຄຳສັບ

1. “ ການຈະລາຈອນທາງບົກ ” ແມ່ນການສັນຈອນໄປ - ມາຂອງຄົນ ຫລື ການນຳໃຊ້ຍານພາຫະນະຊະນິດຕ່າງໆຕາມເສັ້ນທາງຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງທາງບົກຢູ່ພາຍໃນປະເທດ.

2. “ ກົດລະບຽບການຈະລາຈອນ ” ແມ່ນລະບຽບການລະອຽດທີ່ບັງຄັບໃຫ້ຜູ້ສັນຈອນໄປ-ມາຕາມເສັ້ນ ທາງປະຕິບັດຕາມຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

3. “ ລະບົບສັນຍານການຈະລາຈອນ ” ແມ່ນປ້າຍການຈະລາຈອນ , ການສັນຍານຈະລາຈອນ, ເຄື່ອງໝາຍ ການຈະລາຈອນ.

- “ ປ້າຍການຈະລາຈອນ ” ແມ່ນເຄື່ອງໝາຍຊີ້ບອກ ການປະຕິບັດລະບຽບການຈະລາຈອນຕາມເສັ້ນທາງ.

- “ ການສັນຍານຈະລາຈອນ ” ແມ່ນການຊີ້ບອກລະບຽບການຈະລາຈອນຕາມເສັ້ນທາງດ້ວຍແສງ, ສີ, ສຽງ, ຄົນ ຫລືຫຸ່ນຈຳລອງ.

-“ເຄື່ອງໝາຍການຈະລາຈອນ” ແມ່ນເຄື່ອງໝາຍຕ່າງໆທີ່ຕິດຕັ້ງ, ຂີດ, ຂຽນ, ແຕ້ມໄວ້ຕາມໜ້າທາງ, ບ່າທາງ, ແຄມທາງ, ເທິງທາງ ເພື່ອເຕືອນ ແລະອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ການຈະລາຈອນ.

ມາດຕາ 3. ການສົ່ງເສີມ ການພັດທະນາລະບົບການຈະລາຈອນທາງບົກ

ລັດສົ່ງເສີມໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດທັງພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດປະກອບສ່ວນໃນການພັດທະນາ, ການກໍ່ສ້າງ, ການບູລະນະ, ການຕິດຕັ້ງ ແລະການປົກປັກຮັກສາລະບົບການຈະລາຈອນທາງບົກ ດ້ວຍນະໂຍບາຍທີ່ເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 4. ພັນທະ ຂອງຜູ້ສັນຈອນ

ພົນລະເມືອງລາວ, ຄົນຕ່າງດ້າວ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ແລະຄົນຕ່າງປະເທດທຸກຄົນ ທີ່ສັນຈອນໄປມາຕາມເສັ້ນທາງຢູ່ໃນດິນແດນ ສປປລາວ ຕ້ອງເຄົາລົບ ແລະປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຈະລາຈອນທາງບົກ , ກົດລະບຽບການຈະລາຈອນ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະມີພັນທະປະກອບສ່ວນ ໃນການປົກປັກຮັກສາບູລະນະເສັ້ນທາງ.

ໝວດ ທີ II
ລະບຽບການຈະລາຈອນຕາມເສັ້ນທາງ

ມາດຕາ 5. ລະບຽບການ ທົ່ວໄປ

ການຈະລາຈອນຕາມເສັ້ນທາງໃນ ສປປລາວ ແມ່ນໃຫ້ໃຊ້ກຳຂວາ. ຜູ້ນຳໃຊ້ເສັ້ນທາງຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຈະລາຈອນທາງບົກ ແລະກົດລະບຽບການຈະລາຈອນຢ່າງເຂັ້ມງວດ. ຫ້າມບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງສ້າງສິ່ງກີດຂວາງ ຫລື ສິ່ງທີ່ອາດຈະພາໃຫ້ເກີດອຸປະຕິເຫດ, ທຳລາຍຊັບສົມບັດ ສາທາລະນະຫລື ລະບົບສັນຍານການຈະລາຈອນຕ່າງໆຕາມເສັ້ນທາງ.

ລະບຽບການຈະລາຈອນຕາມເສັ້ນທາງ ຕ້ອງໄດ້ຈັດເຂົ້າໃນຫລັກສູດການຮຽນ-ການສອນໃນແຕ່ລະຊັ້ນຮຽນຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ມາດຕາ6. ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນຕາມເສັ້ນທາງປະກອບດ້ວຍ:

1. ຕຳຫລວດທາງຫລວງ ຊຶ່ງມີໜ້າທີ່ກວດກາການຂົນສົ່ງທາງບົກຕາມເສັ້ນທາງຫລວງ;

2. ຕຳຫລວດຈະລາຈອນ ຊຶ່ງມີໜ້າທີ່ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະຄວບຄຸມການຈະລາຈອນຢູ່ໃນຕົວເມືອງ ຫລືເທດສະບານ;
3. ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍຈາກທາງການ.

ໃນເວລາປະຕິບັດ ໜ້າທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນ ຕ້ອງນຸ່ງເຄື່ອງແບບ, ຕິດເຄື່ອງໝາຍ, ປະຈຳການຢູ່ບ່ອນທີ່ແນມເຫັນໄດ້ງ່າຍ ແລະ ມີທ່າທີສຸພາບ.

ໃນກໍລະນີຢູ່ຕອນທາງໃດໜຶ່ງຫາກມີການສັນຈອນສັບສົນ,ມີສິ່ງກີດຂວາງ, ມີອຸປະຕິເຫດ ຫລືມີການສັນຈອນພິເສດ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນຕ້ອງແກ້ໄຂຢ່າງທັນການ. ການຊີ້ບອກ, ການເຕືອນ ແລະການແນະນຳຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນ ມີອຳນາດສູງກ່ວາປ້າຍ ແລະເຄື່ອງໝາຍການຈະລາຈອນ ທີ່ຕິດຕັ້ງຢູ່ໃນບໍລິເວນນັ້ນ ຜູ້ສັນຈອນໄປ-ມາຕາມເສັ້ນທາງ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມການຊີ້ບອກ, ການເຕືອນ ແລະການແນະນຳຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນ.

ມາດຕາ 7. ຍານພາຫະນະທີ່ແລ່ນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກ

ຍານພາຫະນະທຸກປະເພດ ທີ່ແລ່ນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກ ຕ້ອງມີໂຄງປະກອບສ້າງຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກຂອງໂຮງງານທີ່ຜະລິດ ແລະລະບຽບການ ທີ່ກະຊວງຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະກໍ່ສ້າງໄດ້ກຳນົດໄວ້ເຊັ່ນ:

- ມີອຸປະກອນປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພ;
- ມີຫ້າມລໍ້;
- ມີໄຟເຍືອງໜ້າແລະຫລັງ;
- ມີໄຟສັນຍານຄົບຊຸດ;
- ມີແວ່ນສ່ອງຫລັງ;
- ມີແກທີ່ດັງບໍ່ເກີນມາດຕະຖານ;
- ມີທໍ່ອາຍເສຍທີ່ຮັບປະກັນບໍ່ປ່ອຍສຽງດັງ ຫລືຄວັນດຳເກີນມາດຕະຖານ ຊຶ່ງຈະສ້າງມົນລະພິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ຍານພາຫະນະທຸກປະເພດທີ່ຂັບເຄື່ອນໄປ-ມາ ຕາມເສັ້ນທາງຕ້ອງມີປ້າຍທະບຽນ, ມີເອກະສານຄົບຖ້ວນຕິດໄປນຳ ແລະຕ້ອງມີປະກັນໄພຕາມມາດຕາ17 ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຂົນສົ່ງທາງບົກ.

ສຳລັບລົດໄຖນາເດີນຕາມທີ່ແກ່ລໍ້, ລົດຕົ໊ອກໆ, ລົດພ່ວງຕ້ອງມີໄຟໜ້າ, ໄຟທ້າຍ ແລະຕິດແຜ່ນສະທ້ອນແສງໃສ່ທາງດ້ານໜ້າ ແລະດ້ານຫລັງ ຕາມລະບຽບການທີ່ກະຊວງຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະກໍ່ສ້າງວາງອອກ.

ມາດຕາ 8. ຍານພາຫະນະທີ່ບໍ່ແລ່ນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກ

ຍານພາຫະນະທີ່ບໍ່ແລ່ນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກທຸກຊະນິດເຊັ່ນ : ລົດຖີບ, ກວຽນ, ລໍ້ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ລາກແກ່, ຊຸກ, ຍູ້ດ້ວຍຄົນ ຫລືສັດ ໃນເວລາເຄື່ອນໄຫວຕາມເສັ້ນທາງ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບການຈະລາຈອນຢ່າງເຂັ້ມງວດເຊັ່ນດຽວກັນ. ສຳລັບລົດຖີບສອງລໍ້ ຫລື ສາມລໍ້ຕ້ອງມີຫ້າມລໍ້, ໄຟຕາໜ້າ, ໄຟທ້າຍ ແລະ ຕ້ອງຕິດແຜ່ນສະທ້ອນແສງໃສ່ທາງໜ້າ, ທາງຫລັງແລະທາງຂ້າງ.

ມາດຕາ 9. ສັດລ້ຽງ

ຫ້າມລ້ຽງ ຫລື ປ່ອຍສັດທຸກຊະນິດຕາມເສັ້ນທາງ. ການເຄື່ອນຍ້າຍສັດຕາມເສັ້ນທາງ ຈະຕ້ອງມີຜູ້ຄວບຄຸມ ແລະ ປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບການຈະລາຈອນ.

ໃນກໍລະນີເກີດອຸປະຕິເຫດ ຍ້ອນສັດລ້ຽງ ເຈົ້າຂອງ ຫລືຜູ້ຄອບຄອງສັດ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ ທີ່ສັດລ້ຽງຂອງຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ ຍ້ອນຄວາມຜິດຂອງເຈົ້າຂອງ ຫລືຜູ້ຄອບຄອງສັດນັ້ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 12 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຂໍ້ຜູກພັນນອກສັນຍາ.

ໝວດ ທີ III
ຜູ້ຂັບຂີ່ ຍານພາຫະນະ

ມາດຕາ 10. ອາຍຸ ຂອງ ຜູ້ຂັບຂີ່ລົດ

- ຜູ້ຂັບຂີ່ລົດຖີບ ຕ້ອງມີອາຍຸບໍ່ຕ່ຳກ່ວາ ສິບສອງ ປີ;
- ຜູ້ຂັບຂີ່ລົດຈັກຕ້ອງມີອາຍຸແຕ່ ສິບຫ້າ ປີຂຶ້ນໄປ. ສຳຫລັບຜູ້ທີ່ມີອາຍຸແຕ່ ສິບຫ້າ ປີຂຶ້ນໄປແຕ່ບໍ່ເຖິງ ສິບແປດ ປີ ອະນຸຍາດໃຫ້ຂັບຂີ່ໄດ້ສະເພາະແຕ່ລົດຈັກຂະໜາດ110 ເຊເຊລົງມາ;
- ຜູ້ຂັບຂີ່ລົດສາມລໍ້ , ລົດໄຖນາເດີນຕາມ , ລົດຕົ໊ອກໆ ແລະ ລົດສີ່ລໍ້ຂຶ້ນໄປ ທີ່ແລ່ນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກຕ້ອງມີອາຍຸແຕ່ ສິບແປດ ປີຂຶ້ນໄປ;
- ຜູ້ຂັບຂີ່ລົດຂົນສົ່ງໂດຍສານຕ້ອງມີອາຍຸແຕ່ ຊາວຫ້າ ປີຂຶ້ນໄປ.

ມາດຕາ 11. ໃບຂັບຂີ່

ຜູ້ຂັບຂີ່ຍານພາຫະນະທີ່ແລ່ນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກຕ້ອງມີໃບຂັບຂີ່.

ການສອບເສັງ ແລະການອອກໃບຂັບຂີ່ນັ້ນ ຕ້ອງປະຕິບັດຢ່າງເຂັ້ມງວດ ຕາມລະບຽບການທີ່ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງໄປສະນີແລະກໍ່ສ້າງ ວາງອອກ.

ຜູ້ທີ່ຈະໄດ້ໃບຂັບຂີ່ນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການສອບເສັງ ຕາມຫລັກສູດການຮຽນການສອນຂັບລົດຢ່າງຄົບຖ້ວນ.

ໃບຂັບຂີ່ມີອາຍຸ ຫ້າ ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ພາຍຫລັງໝົດອາຍຸແຕ່ລະຄັ້ງ. ຜູ້ສະເໜີຂໍຕໍ່ໃບຂັບຂີ່ ຕ້ອງມີສຸຂະພາບສົມບູນ ໂດຍມີໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະພາບຈາກແພດຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

ຜູ້ຂັບຂີ່ຕ່າງປະເທດທີ່ປະຈຳການຢູ່ ສປປລາວ ລວມທັງນັກການທູດ, ນັກຊ່ຽວຊານ, ພະນັກງານຂອງອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ຕ້ອງໃຊ້ໃບຂັບຂີ່ຂອງສປປລາວ. ໃບຂັບຂີ່ທີ່ອອກໂດຍປະເທດອື່ນ ສາມາດປ່ຽນເອົາໃບຂັບຂີ່ຂອງສປປລາວໄດ້. ສຳລັບຜູ້ຂັບຂີ່ຕ່າງປະເທດທີ່ເປັນພົນລະເມືອງຂອງບັນດາປະເທດພາຄີ ຂອງສົນທິສັນຍາ ຫລື ສັນຍາສາກົນກ່ຽວກັບການຮັບຮູ້ໃບຂັບຂີ່ຊຶ່ງກັນແລະກັນ ທີ່ ສປປລາວ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມນັ້ນ ສາມາດນຳໃຊ້ໃບຂັບຂີ່ຂອງຕົນໄດ້ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງປ່ຽນເອົາໃບຂັບຂີ່ຂອງ ສປປລາວ.

ມາດຕາ 12. ເງື່ອນໄຂຂອງຜູ້ຂັບຂີ່

ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂດັ່ງນີ້:

- ມີໃບຂັບຂີ່ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການ;
- ມີສຸຂະພາບສົມບູນ;
- ປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບການຈະລາຈອນຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
- ຂັບຂີ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນກຳນົດເວລາທີ່ລະບຽບການວາງອອກ;
- ບໍ່ຂັບລົດໃນເວລາມຶນເມົາແລະບໍ່ເປັນຜູ້ເສບຢາເສບຕິດ.

ມາດຕາ 13. ລະບຽບການຂັບຂີ່ ແລະ ການບັນທຸກ

ຜູ້ຂັບຂີ່ຍານພາຫະນະທຸກປະເພດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບການຈະລາຈອນຢ່າງເຂັ້ມງວດເຊັ່ນ:

- ສຳລັບລົດຖີບ ອະນຸຍາດໃຫ້ຂີ່ໄດ້ບໍ່ເກີນ ສອງຄົນ;

- ສຳລັບລົດຈັກອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ໃຫຍ່ຊ້ອນໄດ້ໜຶ່ງຄົນ ແລະເດັກນ້ອຍອີກໜຶ່ງຄົນ ອາຍຸບໍ່ເກີນ ສິບເອັດປີ;

- ສຳລັບລົດສາມລໍ້ຖີບ ແລະ ສາມລໍ້ລົດຈັກຕິດຂ້າງ ອະນຸຍາດໃຫ້ຂີ່ໄດ້ສາມຄົນລວມທັງຜູ້ຂັບ;

- ສຳລັບລົດປະເພດສາມລໍ້ ແລະ ສີ່ລໍ້ຂຶ້ນໄປ ທີ່ແລ່ນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກ ອະນຸຍາດໃຫ້ບັນທຸກໄດ້ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 9 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຂົນສົ່ງທາງບົກ ແລະ ລະບຽບການຂອງກະຊວງຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ;

- ຜູ້ຂີ່ລົດຈັກທຸກຄົນ ຕ້ອງໃສ່ໝວກກັນກະທົບທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ;

- ຫ້າມຜູ້ຂັບຂີ່ລົດຈັກ ຫລື ລົດຖີບທຸກຊະນິດ ຂີ່ຮຽງກັນນັບແຕ່ສອງຄັນຂຶ້ນໄປ;

- ຫ້າມຂັບລົດໄວເກີນກຳນົດ;

- ຫ້າມຈອດລົດບ່ອນທີ່ມີເຄື່ອງໝາຍຫ້າມຈອດ ແລະຕ້ອງຈອດລົດຢ່າງເປັນລະບຽບ;

- ຫ້າມບັນທຸກສິນຄ້າ ຫລື ຜູ້ໂດຍສານເກີນນ້ຳໜັກ ຫລືຈຳນວນທີ່ກຳນົດໄວ້;

- ຫ້າມຜູ້ຂັບຂີ່ລົດໃຊ້ ໂທລະສັບ ຫລື ເບິ່ງ ໂທລະພາບໃນເວລາຂັບຂີ່ລົດ;

- ຫ້າມບັນທຸກວັດຖຸອັນຕະລາຍ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 23 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຂົນສົ່ງທາງບົກ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ພົບອຸປະຕິເຫດມີຄົນເຈັບ ຕ້ອງຊ່ວຍນຳສົ່ງຄົນເຈັບໄປໂຮງໝໍ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕຳຫລວດຈະລາຈອນ ຫລື ຕຳຫລວດທາງຫລວງຊາບ.

ໝວດ ທີ IV
ການຄຸ້ມຄອງຍານພາຫະນະ

ມາດຕາ 14. ການຂຶ້ນທະບຽນ ຍານພາຫະນະ ຂອງ ພົນລະເຮືອນ

ຍານພາຫະນະຂອງພົນລະເຮືອນທຸກປະເພດ ທີ່ແລ່ນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກ ລວມທັງພາຫະນະກົນຈັກໜັກເຊັ່ນ: ລົດດຸດ, ລົດຈົກ, ລົດກວາດ, ລົດໂລ ແລະກົນຈັກໜັກຕ່າງໆ ຕ້ອງຂຶ້ນທະບຽນ ແລະມີປ້າຍທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການ ທີ່ກະຊວງຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະກໍ່ສ້າງ ວາງອອກ.

ມີແຕ່ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງສາມາດຜະລິດ ແລະ ອອກໃບຂັບຂີ່, ໃບທະບຽນແລະປ້າຍລົດໄດ້.

ມາດຕາ15. ການຂຶ້ນທະບຽນຍານພາຫະນະ ຂອງກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ

ຍານພາຫະນະທີ່ແລ່ນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກ ຊຶ່ງຮັບໃຊ້ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ ຫລື ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ໂດຍກົງແມ່ນຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ຕິດປ້າຍຢູ່ນຳ ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ຫລື ກະຊວງພາຍໃນ.

ສຳລັບຍານພາຫະນະທີ່ແລ່ນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກຊຶ່ງຮັບໃຊ້ວຽກງານບໍລິຫານ ແລະວຽກງານບໍລິການອື່ນໆ ຂອງກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ຫລື ກະຊວງພາຍໃນ ຕ້ອງຂຶ້ນທະບຽນ ແລະຕິດປ້າຍຕາມລະບຽບການກ່ຽວກັບຍານພາຫະນະ ຂອງພົນລະເຮືອນ.

ມາດຕາ 16. ການນຳເຂົ້າຍານພາຫະນະ

ຍານພາຫະນະທຸກປະເພດ ທີ່ແລ່ນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກ ຊຶ່ງນຳເຂົ້າເພື່ອຂຶ້ນທະບຽນນຳໃຊ້ຢ່າງຖາວອນ ຢູ່ ສປປລາວ ຕ້ອງມີໂຄງປະກອບສ້າງ ທີ່ຖືກຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກຂອງໂຮງງານທີ່ຜະລິດ, ຕ້ອງມີພວງມະໄລຊ້າຍ ແລະມີຄຸນນະພາບ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ ທີ່ກະຊວງຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະກໍ່ສ້າງ ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 17. ການປະກອບ ແລະ ການດັດແປງຍານພາຫະນະ

ການປະກອບ ຫລື ການດັດແປງຍານພາຫະນະທີ່ແລ່ນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກ ຕ້ອງໄດ້ຕາມມາດຕະຖານທີ່ໂຮງງານກຳນົດໄວ້ ແລະໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ ທີ່ກະຊວງຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ໄປສະນີແລະ ກໍ່ສ້າງ ວາງອອກ.

ມາດຕາ 18. ການສ້ອມແປງ ຍານພາຫະນະ

ການສ້ອມແປງຍານພາຫະນະຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພແລະຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ ທີ່ກະຊວງຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງໄປສະນີແລະກໍ່ສ້າງວາງອອກ.

ມາດຕາ 19. ການກວດກາ⁄ສະພາບເຕັກນິກຂອງຍານພາຫະນະ

ຍານພາຫະນະທີ່ແລ່ນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກທຸກຊະນິດ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການກວດກາດ້ານເຕັກນິກຕາມລະບຽບການ ທີ່ກະຊວງຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງໄປສະນີແລະກໍ່ສ້າງວາງອອກ.

ມາດຕາ 20. ການຍົກຍ້າຍ ພາຫະນະກົນຈັກໜັກ

ການຍົກຍ້າຍພາຫະນະກົນຈັກໜັກ ຕ້ອງໃຊ້ລົດລາກແກ່ ຫລື ລົດຂົນສົ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມເຕັກນິກ ເພື່ອບັນທຸກໄປ.

ໝວດ ທີ V

ການຄຸ້ມຄອງຕຳຫລວດທາງຫລວງ ແລະ ຕຳຫລວດຈະລາຈອນ

ມາດຕາ 21. ການຄຸ້ມຄອງຕຳຫລວດ ທາງຫລວງ ແລະ ຕຳຫລວດຈະລາຈອນ

ຕຳຫລວດທາງຫລວງ ແລະຕຳຫລວດຈະລາຈອນ ແມ່ນຂຶ້ນກັບການຄຸ້ມຄອງ ຂອງກະຊວງຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະກໍ່ສ້າງ ແລະກະຊວງພາຍໃນ.

ມາດຕາ22. ການຄຸ້ມຄອງຂອງກະຊວງຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງໄປສະນີແລະກໍ່ສ້າງ

ກະຊວງຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະກໍ່ສ້າງ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຕຳຫລວດທາງຫລວງ ແລະຕຳຫລວດຈະລາຈອນໃນດ້ານຕ່າງໆດັ່ງນີ້:

1. ກໍ່ສ້າງແລະບຳລຸງ ທາງດ້ານການເມືອງ, ແນວຄິດ, ວິຊາການຈະລາຈອນ ແລະການຂົນສົ່ງທາງບົກ;
2. ສະເໜີຕໍ່ກະຊວງພາຍໃນກ່ຽວກັບການເລື່ອນຊັ້ນ, ຍົກຍ້າຍ, ຍ້ອງຍໍ ແລະປະຕິບັດວິໄນຕ່າງໆ;
3. ປະກອບພາຫະນະຮັບໃຊ້ທີ່ຈຳເປັນໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່;
4. ຂື້ນແຜນງົບປະມານການເງິນ, ການໃຊ້ຈ່າຍບໍລິຫານ, ເງິນເດືອນ, ເງິນບຳເນັດ ແລະ ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕ່າງໆ;

5. ຊີ້ນໍາ, ບັນຊາໂດຍກົງ ຕໍາຫລວດທາງຫລວງ ແລະຕໍາຫລວດຈະລາຈອນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໜ້າທີ່ກວດກາການຂົນສົ່ງ ແລະການຈະລາຈອນທາງບົກ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ມາດຕາ23. ການຄຸ້ມຄອງຂອງກະຊວງພາຍໃນ

ກະຊວງພາຍໃນເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຕໍາຫລວດທາງຫລວງແລະຕໍາຫລວດຈະລາຈອນທາງດ້ານຕ່າງໆດັ່ງນີ້:

1. ກໍ່ສ້າງແລະບໍາລຸງທາງດ້ານວິຊາການຕໍາຫລວດ;
2. ປະດັບຊັ້ນ,ເລື່ອນຊັ້ນ,ຍົກຍ້າຍ,ຍ້ອງຍໍ ແລະ ປະຕິບັດວິໄນຕ່າງໆ;
3. ປະກອບເຄື່ອງແບບ , ອາວຸດ ແລະ ອຸປະກອນທີ່ຈໍາເປັນຕ່າງໆ;
4. ກໍານົດເງິນເດືອນແລະເງິນນະໂຍບາຍຕ່າງໆ.

ໝວດ ທີ VI
ການຄວບຄຸມ ການຈະລາຈອນ

ມາດຕາ 24. ສິດແລະໜ້າທີ່ ຂອງຕໍາຫລວດທາງຫລວງ ແລະ ຕໍາຫລວດຈະລາຈອນ

ຕໍາຫລວດທາງຫລວງ ແລະ ຕໍາຫລວດຈະລາຈອນມີໜ້າທີ່ອໍານວຍຄວາມສະດວກ, ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນ ແລະກວດກາການເຄົາລົບກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການຈະລາຈອນທາງບົກ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຂົນສົ່ງທາງບົກ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທາງຫລວງ, ກົດລະບຽບການຈະລາຈອນ ແລະມີສິດກວດກາເອກະສານ ຂອງຍານພາຫະນະ ແລະຂອງຜູ້ຂັບຂີ່, ສຶກສາອົບຮົມ , ປັບໃໝຜູ້ລະເມີດ ແລະບັງຄັບໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດຫມາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ຢູ່ຂ້າງເທິງນີ້.

ໃນກໍລະນີຈໍາເປັນທີ່ໄດ້ກັກຄົນ, ຍຶດ ຫລື ກັກຍານພາຫະນະ ທີ່ລະເມີດກົດຫມາຍວ່າດ້ວຍການຈະລາຈອນທາງບົກ, ກົດໝາຍວ່າການຂົນສົ່ງທາງບົກ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທາງຫລວງ ແລະກົດລະບຽບການຈະລາຈອນ ເພື່ອທໍາການດໍາເນີນຄະດີຢູ່ນັ້ນ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫລວດທາງຫລວງ ແລະຕໍາຫລວດຈະລາຈອນ ຕ້ອງປົກປັກຮັກສາພາຫະນະ ແລະອຸປະກອນປະກອບ ຂອງຍານພາຫະນະນັ້ນໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບເດີມ. ຫ້າມນໍາໃຊ້ຍານພາຫະນະທີ່ໄດ້ຍຶດ ຫລື ກັກ, ທໍາລາຍຫລັກຖານ, ຍັກຍອກຂອງກາງ ຫລື ເຮັດໃຫ້ຍານພາຫະນະ ແລະອຸປະກອນປະກອບຂອງຍານພາຫະນະນັ້ນ ເປ່ເພ ຫລື ເສຍຫາຍຢ່າງເດັດຂາດ.

ມາດຕາ 25. ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງໄປສະນີ ແລະກໍ່ສ້າງ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ກະຊວງຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະກໍ່ສ້າງ ທັງຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ປະສານສົມທົບກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ຕຳຫລວດທາງຫລວງ ແລະຕຳຫລວດ ຈະລາຈອນໃນການຄວບຄຸມ ແລະກວດກາການບັນທຸກນ້ຳໜັກ ຂອງລົດຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ແລະ ຜູ້ໂດຍສານຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຈະລາຈອນທາງບົກ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຂົນສົ່ງ ທາງບົກ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທາງຫລວງ ແລະ ກົດລະບຽບການຈະລາຈອນ.

ມາດຕາ26. ການກວດກາ ແລະ ການແກ້ໄຂອຸປະຕິເຫດ

ໃນເມື່ອເກີດອຸປະຕິເຫດຢູ່ບ່ອນໃດບ່ອນໜຶ່ງ ຕ້ອງແມ່ນຕຳຫລວດຈະລາຈອນ ຫລື ຕຳຫລວດທາງຫລວງເປັນຜູ້ດຳເນີນການກວດກາ, ການບັນທຶກ, ການປະກອບເອກະສານ ສືບສວນ, ສອບສວນ ແລະປະກອບຂໍ້ມູນຫລັກຖານຕົວຈິງ ເພື່ອດຳເນີນຄະດີຕາມລະບຽບ ກົດໝາຍ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຍານພາຫະນະຕິດຂັດເປ່ເພເສຍຫາຍຢູ່ຕາມເສັ້ນທາງ ຜູ້ຂັບຂີ່ຕ້ອງຮັບ ຜິດຊອບຕໍ່ການຍົກຍ້າຍອອກ ຈາກຊ່ອງທາງການຈະລາຈອນ.

ມາດຕາ 27. ການກວດກາເອກະສານ ແລະ ກວດກາ ຜູ້ຂັບຂີ່

ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ກວດກາເອກະສານ ຂອງຍານ ພາຫະນະ ແລະຜູ້ຂັບຂີ່ຢູ່ຕາມເສັ້ນທາງ ຕາມຈຸດກວດຢູ່ເຂດຊຸມຊົນໃດໜຶ່ງທີ່ເໝາະສົມ.

ການດຳເນີນການກວດກາແຕ່ລະຄັ້ງ ຕ້ອງມີເຈົ້າໜ້າທີ່ຢ່າງໜ້ອຍ ສອງຄົນ ຂຶ້ນໄປ.

ໝວດ ທີ VII
ການຄຸ້ມຄອງ ການຈະລາຈອນທາງບົກ

ມາດຕາ 28. ອົງການຄຸ້ມຄອງການຈະລາຈອນທາງບົກ

ອົງການຄຸ້ມຄອງການຈະລາຈອນທາງບົກປະກອບດ້ວຍ ສອງ ຂັ້ນດັ່ງນີ້:

- ຂັ້ນສູນກາງມີ: ກະຊວງຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງໄປສະນີແລະກໍ່ສ້າງ ແລະ ກະ ຊວງພາຍໃນ;
- ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນມີ: ພະແນກຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງໄປສະນີ ແລະກໍ່ສ້າງແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະເຂດພິເສດ ແລະ ຫ້ອງການຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງໄປສະ ນີແລະກໍ່ສ້າງເມືອງ.

ມາດຕາ 29. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງໄປສະນີແລະກໍ່ສ້າງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງການຈະລາຈອນທາງບົກ , ກະຊວງຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະກໍ່ສ້າງມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້ :

1. ສ້າງແຜນການຍຸດທະສາດ ກ່ຽວກັບການພັດທະນາ ການຈະລາຈອນທາງບົກໄລຍະສັ້ນ, ໄລຍະກາງ ແລະໄລຍະຍາວ ເພື່ອນຳສະເໜີລັດຖະບານ;
2. ວາງລະບຽບການຄຸ້ມຄອງການຈະລາຈອນ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ, ຕິດຕາມກວດກາ ແລະປະເມີນຜົນກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຈະລາຈອນທາງບົກ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຂົນສົ່ງທາງບົກ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທາງຫລວງ ແລະກົດລະບຽບການຈະລາຈອນໂດຍປະສານສົມທົບກັບກະຊວງພາຍໃນ;
3. ຄຸ້ມຄອງ, ກວດກາໃບທະບຽນລົດ, ປ້າຍລົດ ແລະໃບຂັບຂີ່ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
4. ຄົ້ນຄ້ວາແລະວິໄຈ ສະຖິຕິອຸປະຕິເຫດ ແລະ ປະລິມານການສັນຈອນໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
5. ຮ່ວມມືກັບສາກົນ ແລະຊອກຫາແຫຼ່ງທຶນ ເພື່ອພັດທະນາການຈະລາຈອນທາງບົກ;
6. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ ອື່ນໆ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 30. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງພາຍໃນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງການຈະລາຈອນທາງບົກ ກະຊວງພາຍໃນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຂື້ນແຜນງົບປະມານ ໃນການກໍ່ສ້າງ ແລະບຳລຸງຕຳຫລວດຈະລາຈອນ ແລະ ຕຳຫລວດທາງຫລວງ ທາງດ້ານວິຊາການຕຳຫລວດ;

2. ປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງໄປສະນີແລະກໍ່ສ້າງ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງການຈະລາຈອນ, ໃນການວາງລະບຽບການກ່ຽວກັບການກວດກາ, ຄວບຄຸມ ການປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຈະລາຈອນທາງບົກ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການ ຂົນສົ່ງທາງບົກ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທາງຫລວງ ແລະກົດລະບຽບການຈະລາຈອນ ແລະ ສັງລວມສະຖິຕິອຸປະຕິເຫດຕາມເສັ້ນທາງ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;

3. ຕິດຕາມກວດກາ ແລະປະເມີນຜົນກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້;

4. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 31. ສິດແລະໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງໄປສະນີແລະກໍ່ສ້າງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງການຈະລາຈອນທາງບົກ ພະແນກຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍແຜນການຍຸດທະສາດ ແລະແຜນແມ່ບົດ ກ່ຽວກັບການພັດທະນາການຈະລາຈອນທາງບົກມາເປັນແຜນງານລະອຽດ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;

2. ຄຸ້ມຄອງການຈະລາຈອນທາງບົກຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍວຽກຕົ້ນຕໍ ຄື :

- ຈັດສັນຄວາມເປັນລະບຽບໃນການຈະລາຈອນທາງບົກ;

- ຕິດຕັ້ງ ແລະຄຸ້ມຄອງປ້າຍ, ເຄື່ອງໝາຍການຈະລາຈອນທາງບົກ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຈະລາຈອນມີຄວາມສະດວກ ແລະ ປອດໄພ;

- ສັງລວມສະຖິຕິອຸປະຕິເຫດແລະປະລິມານການສັນຈອນ;

- ຈັດຕັ້ງອົບຮົມແລະສອບເສັງໃບຂັບຂີ່ ;

- ກວດກາ ແລະ ອອກໃບເຕັກນິກລົດ ;

- ອອກທະບຽນລົດ, ໃບຂັບຂີ່ ແລະປ້າຍລົດຕາມການມອບຫມາຍ ຂອງກະຊວງຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະກໍ່ສ້າງ;

- ສຶກສາອົບຮົມ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ລະບຽບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຈະລາຈອນທາງບົກ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຂົນສົ່ງທາງບົກ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທາງຫລວງ ແລະ ກົດລະບຽບການຈະລາຈອນ;

- ຄົ້ນຄວ້າປະກອບຄໍາເຫັນ ກ່ຽວກັບການຮ່າງກົດລະບຽບການຈະລາຈອນ ແລະ ສ້າງສະຖານທີ່ຈອດລົດຕ່າງໆ;

- ຄຸ້ມຄອງ ແລະຊີ້ນໍາໂດຍກົງຕໍາຫລວດທາງຫລວງ ແລະຕໍາຫລວດຈະລາຈອນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໜ້າທີ່ກວດກາການຂົນສົ່ງທາງບົກ ແລະ ການຈະລາຈອນໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;

3. ປະຕິບັດສິດ ແລະຫນ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມການມອບຫມາຍຂອງ ກະຊວງຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະກໍ່ສ້າງ.

ມາດຕາ 32. ສິດແລະໜ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງໄປສະນີແລະກໍ່ສ້າງ ເມືອງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງການຈະລາຈອນທາງບົກ ຫ້ອງການຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະກໍ່ສ້າງເມືອງມີສິດ ແລະຫນ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ສຶກສາອົບຮົມ, ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ລະບຽບກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການຈະລາຈອນ ທາງບົກ , ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການຂົນສົ່ງທາງບົກ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທາງຫລວງ ແລະ ກົດລະບຽບການຈະລາຈອນ;

2. ປົກປັກຮັກສາລະບົບປ້າຍສັນຍານ, ເຄື່ອງໝາຍການຈະລາຈອນ;

3. ເຂົ້າຮ່ວມໃນການແກ້ໄຂອຸປະຕິເຫດ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຂອບເຂດເມືອງຂອງຕົນ;

4. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງພະແນກຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ແຂວງ, ກໍາແພງນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດ.

ໝວດທີ VIII
ນະໂຍບາຍ ຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 33. ນະໂຍບາຍ ຕໍ່ ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນການຄຸ້ມຄອງການຈະລາຈອນທາງບົກ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ, ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮອ້ຍ, ປົກປັກຮັກສາຄວາມສະອາດ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ລະບົບສັນຍານການຈະລາຈອນ, ຊັບສົມບັດຂອງລັດ ແລະບຸກຄົນຕາມເສັ້ນທາງໄດ້ດີ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະການປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕາມຄວາມເໝາະສົມ ຊຶ່ງລັດຖະບານເປັນຜູ້ກໍານົດລະອຽດ.

ມາດຕາ 34. ມາດຕະການ ຕໍ່ ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ລະເມີດບົດບັນຍັດໃດໜຶ່ງຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້, ໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ສາທາລະນະ, ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ຊັບສິນຂອງຜູ້ອື່ນ, ຄວາມສະອາດ ຫລື ສິ່ງແວດລ້ອມ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ປັບໃໝ ຫລື ຖືກລົງໂທດທາງອາຍາແລ້ວ ແຕ່ກໍລະນີເບົາ ຫລື ໜັກ.

ມາດຕາ 35. ມາດຕະການ ສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ລະເມີດບົດບັນຍັດໃດໜຶ່ງຂອງກົດໝາຍ ສະບັບນີ້ໃນສະຖານເບົາເຊັ່ນ:
ລືມໃບຂັບຂີ່ ຫລືເອກະສານລົດ, ເອກະສານລົດໝົດກໍານົດ, ເປິະເປື້ອນ, ປ້າຍລົດແຕກຫັກ, ອ່ານບໍ່ອອກ ຫລື ຕິດບໍ່ຖືກບ່ອນ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 36. ມາດຕະການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ ຫລືການຈັດຕັ້ງຫາກໄດ້ລະເມີດບົດບັນຍັດໃດໜຶ່ງ ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເຊັ່ນ:

- ລະເມີດໄຟອໍານາດ;
- ລະເມີດປ້າຍສັນຍານ ການຈະລາຈອນ;

- ບໍ່ມີໃບຂັບຂີ່, ບໍ່ມີເອກະສານລົດ;
- ແລ່ນຜິດທາງ ທີ່ກຳນົດໄວ້;
- ຂັບລົດ ໃນສະພາບມຶນເມົາ;
- ແລ່ນລົດ ມີສຽງດັງເກີນມາດຕະຖານ;
- ໄຕ້ໄຟສູງບໍ່ຖືກຕາມລະບຽບການ;
- ບໍ່ໄຕ້ໄຟ ໃນຍາມກາງຄືນ;
- ໄຕ້ໄຟຕາດຽວ (ສຳຫລັບລົດສີ່ລໍ້ຂຶ້ນໄປ);
- ບໍ່ໄຕ້ໄຟໃນຍາມກາງເວັນ ເວລາສະພາບອາກາດມືດມົວເຊັ່ນ: ຝົນຕົກແຮງ ຫລື ໝອກລົງໜາ;
- ຄວັນດຳ ເກີນມາດຕະຖານ;
- ລົດບໍ່ມີຫ້າມລໍ້;
- ສ້າງຄວາມເປິະເປື້ອນແລະສິ່ງກີດຂວາງຕາມເສັ້ນທາງ;
- ບໍ່ມີແວ່ນສ່ອງຫລັງ;
- ບໍ່ໃສ່ໝວກກັນກະທົບທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານໃນເວລາຂີ່ລົດຈັກ;
- ບັນທຸກເກີນກຳນົດ;
- ຍານພາຫະນະຂາດເຄື່ອງປະກອບຄົບຊຸດທີ່ຈຳເປັນ ທີ່ຢູ່ໃນສະພາບໃຊ້ງານໄດ້ຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ ກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພ ແລະ ການລະເມີດກົດລະບຽບການຈະລາຈອນອື່ນໆ ຈະຖືກປັບໃໝ ຕາມລະບຽບການ;

ມອບໃຫ້ກະຊວງຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະກໍ່ສ້າງ ຄົ້ນຄ້ວາຮ່າງລະບຽບການກ່ຽວກັບການລະເມີດ ແລະອັດຕາປັບໃໝເພື່ອນຳສະເໜີລັດຖະບານເປັນຜູ້ຕົກລົງ.

ມາດຕາ 37. ມາດຕະການ ທາງອາຍາ

ບຸກຄົນໃດຫາກໄດ້ກະທຳຜິດ ທາງອາຍາເຊັ່ນ:

- ການກະທຳຜິດຕໍ່ຄວາມປອດໄພຂອງການຈະລາຈອນ;
- ປອມແປງໃບຂັບຂີ່, ເອກກະສານ, ປ້າຍ, ເລກຈັກ ຫລື ເລກຖັງຂອງລົດ;
- ລັກ ຫລື ທຳລາຍປ້າຍ, ຫລັກໝາຍ, ເຄື່ອງໝາຍຈະລາຈອນ ຫລືທຳລາຍທາງ;
- ມີການປະພຶດເປັນນັກເລງອັນທະພານໃນການຈະລາຈອນ;
- ລະເມີດກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການຈະລາຈອນ ທາງບົກ, ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການຂົນສົ່ງ ທາງບົກ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທາງຫລວງ ຫລື ກົດລະບຽບການຈະລາຈອນ ພາໃຫ້ເກີດອຸປະຕິເຫດ ເຮັດໃຫ້ມີຜູ້ບາດເຈັບ, ເສຍອົງຄະ ຫລື ເສຍຊີວິດຈະຖືກລົງໂທດທາງອາຍາ.

ມາດຕາ 38. ມາດຕະການໂທດເພີ້ມ

ນອກຈາກໂທດຕົ້ນຕໍ ທີ່ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 35, ມາດຕາ 36 ແລະ ມາດຕາ 37 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ແລ້ວ ຜູ້ກະທຳຜິດຍັງຈະໄດ້ຮັບໂທດເພີ້ມອີກເຊັ່ນ: ຖືກງົດ, ຖອນໃບອະນຸຍາດຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຈະລາຈອນ, ຍຶດ ຫລື ຮິບພາຫະນະ ທີ່ໃຊ້ເຂົ້າໃນການກະທຳຜິດ.

ໝວດທີ IX
ບົດບັນຍັດ ສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 39. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 40. ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ພາຍຫລັງ ເກົ້າສິບ ວັນ ນັບແຕ່ມື້ ປະທານປະເທດແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ບັນດາຂໍ້ກຳນົດ ແລະບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 8 ເມສາ 2000

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ